

»Čakajta, da pridem bliže; od tukaj vaju preslabo vidim«, dé jima premeteni sokol in pritei bliže.

Vrani, nič hudega sluteči, ga mirno počakata. Poklicani razsodnik — ju sodi brez zaslišanja in pravi zasmehljivo: »Obe sta jednako črni, in obe morata poginiti«, ter tudi sodbo takoj izvrši: s krepkimi kreplji ju zagrabi, zadavi in razmesari.

Lucijan.

Jesenski ples.

Do cesti rajajo vetrovi,
Piskaje čez polje leté,
To ni predpustni ples norčavi,
Tako jesen po zemlji gré . . .

Strahu cvetica obledeva,
Na vejah listje trepetá,
Vesela ptica v zraku slutí,
Da tožna zima bo prišla.

Z vetrovi listje bo plesalo
In vrtnice razsuti cvet —.
Oh, to je divji ples jesenski,
Ki čez polje drvi jo spet!

Fanica Vovkova.

LISTJE IN CVETJE.

Iz mojega spisovnika.

(Priobčil Ant. Maier.)

6. Herbart Turjaški.

Poleg trga Turjak stoji grad, ki je lastnina Turjaških grofov. V tem gradu je živel pred več ko tristo leti Herbart Turjaški. Bil je hraber junak in branitelj naše domovine. Nekdaj je šel s svojimi vojaki v boj zoper Turka. Turška vojska je štela mnogo tisoč mōž. Ti obstopijo Herbarta in peščico njegovih vojakov. Srdit boj se vname. Neki Turek pa odseka Herbartu glavo. Paša jo dá podmašiti ter jo pošlje turškemu sultani. Turjačani so glavo junaškega Herbarta kupili za mnogo denarja od sultana. Hrani se še dandanes v Turjaškem gradu.

Kdo vé:

26. Zakaj se rastline vedno zasukavajo proti luči?

27. Zakaj tako močno poka kostanj, bob itd., če se začne peči v žrjavici ali drugi pekočini?
28. Zakaj premnogi ne spolnjujejo svojih dobrih sklepov?

Uganka.

Trda sem od zunaj,
Znotraj mehka bolj,
Polna kljuk in kljukic,
Črt in pik sem z golj.
Kdor z menoj občuje,
Prav mu pride to:
Dar premnogi hranim
Za srce, glavo! —n—

(Odgonetka uganka v prihodnjem listu.)

Nove knjige in listi.

Knjižnica za mladino izdaje A. Gabršček: XV. snopič: Zeleni listi. Kratke povesti za otroke, stare šest do deset let. Po Francu